

**СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ**

СРПС

**БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs**

ВЛАДА СРБИЈЕ СТОЈИ ИЗА ПРОТОКОЛА

Писмо које је премијеру и министрима просвете и финансија, **23.02.2011.г.** упутио генерални секретар СрпС-а, проф. Хаџи Здравко М. Ковач, било је на дневном реду Владе Републике Србије дан касније, у четвртак **23.02.2011.г.** и, како нас је информисао министар просвете, проф. др Жарко Обрадовић, Влада чврсто стоји иза Протокола који су у њено име, **04.02.2011.г.** потписали министри просвете и финансија. На тај начин су отклоњене дилеме и забуна коју је у јавност унела министарка финансија, проф. др Диана Драгутиновић, која је у јавности изнела став кога нема у Протоколу, да ће се предвиђено повећање у буџету искористити, не за увећање зараде у договореном проценту, већ запосленима бити исплаћено као једнократна помоћ.

Да подсетимо: Протоколом је предвиђено да се у оквиру **10** милијарди за просвету издвоји **3,63** милијарде, од чега **2** милијарде на увећање зарада, а остатак на исплату заосталих јубиларних награда и отпремнина, **2,2** милијарде за материјални положај других запослених у јавним службама и **5,8** милијарди за поправљање материјалног положаја пензионера. Сем тога, Протоколом је утврђено да ће се водити и додатни разговори о евентуалном допунском побољшању материјалног положаја, стога и чуди инсистирање синдиката који нису потписници Протокола који и даље истрајавају у штрајку са скраћеним часовима, наводно са циљем да додатно поправе резултат договорен **04. фебруара**, иако им је јасно да је то немогућа мисија стићи до прокламованих **20%** са оних договорених **13,6%**. Напомињемо и овом приликом да је Влада Републике Србије у буџету за све јавне посленике који се финансирају из државне касе планирала **329** милијарди динара, односно **20** милијарди више него што је то било у претходној години, па самим тиме **10** нових милијарди које мора издвојити су свакако резултат којим би у највећем делу требали бити задовољни и просветни радници, а и други корисници буџета, тим пре што се зна да је зацртана политика плата у јавном сектору и пензија утврђена по принципу спојених судова и сваки проценат увећања у просвети или некој другој буџетској јавној служби „гура“ трошак у **8** пута већем износу. То је добро познато и штрајкачима, али је очигледно њима на уму неки други циљ, а не проценат којим иступају у јавности.

Што се тиче запослених у просвети и другим јавним службама, овај Протокол и његова важност за Владу Србије су гаранција да ће се социјални дијалог наставити, да неће бити санкција према онима који су испоштовали слово договора, а сви остали који настављају са протестима то чине из њима знаних разлога и на сопствену одговорност. Стога и очекујемо да ће колегама умањење зараде за време штрајка рефундирани из (непостојећих) штрајкачких фондова уместо што их убеђују да им и за време штрајка припада пуна зарада. На крају крајева, преузимајући ризик одијума незадовољства мањег дела просветара на себе,

потписници су, ипак, учинили велику услугу колегама који, да није Протокола, не би остварили јубиларне награде из **2009.** никада, а оне из **2010.** би причекали са неизвесношћу да ће и то потраживање остварити, као уосталом и питање отпремнина за колеге које су радни век провели у школама, а сада, као новопечени пензионери, чекају да им њихова заслужена отпремнина пристигне на њихов лични рачун и то и више од годину дана. Иначе, да подсетимо, јубилараца из **2009.** и **2010.** је чак **15.000,** а пензионера без отпремнине више од **2000.**

Јасно је и да су колеге које су наставиле штрајк у великом проблему како да нађу частан излаз из безизлаза, јер је јасно да тражени проценат не могу остварити, пошто би средства за то вишеструко превазишла пројектована средства за ову годину, а наравно и произвела негативне ефекте на наредне године (замрзавање или чак и смањење плата), и чему се супротстављају и финансијски ревизор државног буџета – ММФ, без чије помоћи би тешко било исфинансирати и постојећи ниво и стручна јавност, а према чему ни синдикати нису били одрични, пошто су на преговорима са ММФ-ом и сами пристали да се поштују правила о фискалној одговорности, односно да се не пробија зацртани буџетски дефицит од више од **120,5** милијарди динара, који је и онако за осиромашене српске финансије претешко бремене. Време ће, у сваком случају показати да је и у овом случају истинита она народна о врапцу у руци и голубу на грани.

Београд, **01.03.2011.**год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС

